

MANIFEST DEL DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Avui és 8 març i, com molt bé sabeu, és un dia de lluita. Un dia que s'ha popularitzat com el dia de la dona, però realment és el dia de la dona treballadora. I com potser algunes persones us preguntau i com la majoria haurem sentit mil vegades, venim a desmuntar la típica frase; "com és que no hi ha un dia de l'home?". Doncs la resposta és que sí, que hi ha un dia de l'home treballador, que és el 19 de novembre. També hi ha el "dia del treballador", que és l'1 de maig i és festiu internacional. No obstant, això no exclou que sigui necessari que existeixi un dia dedicat exclusivament als drets de les dones treballadores. No estem atacant ni exclouent ningú de cap lluita sinó que estem reivindicant els nostres drets i evidenciant la realitat que vivim pel simple fet de ser dones.

Volem remarcar que el 8 de març no és un dia per celebrar res, sinó que és un dia de lluita i de recordar l'esforç i el patiment de tantes dones que al llarg de la història han reivindicat els seus (i nostres) drets. Així que no és un dia per felicitar-nos sinó un dia per unir-nos, compartir, parlar, escoltar-nos, reivindicar-nos i fer-nos sentir.

Tant de bo aquest dia ja no fos necessari, però malauradament actualment ho segueix essent. Per què? Us posem uns breus exemple de l'àmbit laboral:

- Hi ha una gran diferència salarial entre homes i dones. De mitjana, les dones cobren un 26% menys que els homes, que equival a uns 7.122,8€ anuals.
- Un 9% dels càrrecs directius generals són ocupats per dones davant un 91% d'homes.
- De les professionals de la sanitat, un 75% són dones. També un elevat nombre de professionals d'educació infantil són dones. Aquests fets reafirmen la tendència a la feminització de certes professions pel fet d'estar destinades a les cures.
- Hi ha una presència molt inferior de dones en mitjans de comunicació. Per exemple, veiem que la presència de les dones als informatius és d'un 28,7%, mentre que la d'homes és un 71,3%.

- Només un 23,13% dels municipis de Catalunya tenen alcaldessa: el poder municipal continua copat pels homes, tot i haver-hi una llei d'igualtat efectiva entre dones i homes des de fa 12 anys, que hauria de garantir una distribució equitativa entre gèneres.
- El 32% de les dones que van confirmar haver estat víctimes d'assetjament sexual a la Unió Europea l'any 2014 van assenyalar que l'assetjador pertanyia al seu entorn laboral.

És imprescindible reivindicar que volem arribar a la igualtat i és per això que aquesta lluita i el dia 8 de març seran imprescindibles fins a aconseguir-ho. Diuen els experts que, tot i la lluita actual que fem tantes dones arreu del món, ens falten encara uns 100 anys per assolir la plena igualtat. Respon això a la pregunta de si encara cal celebrar el 8M?

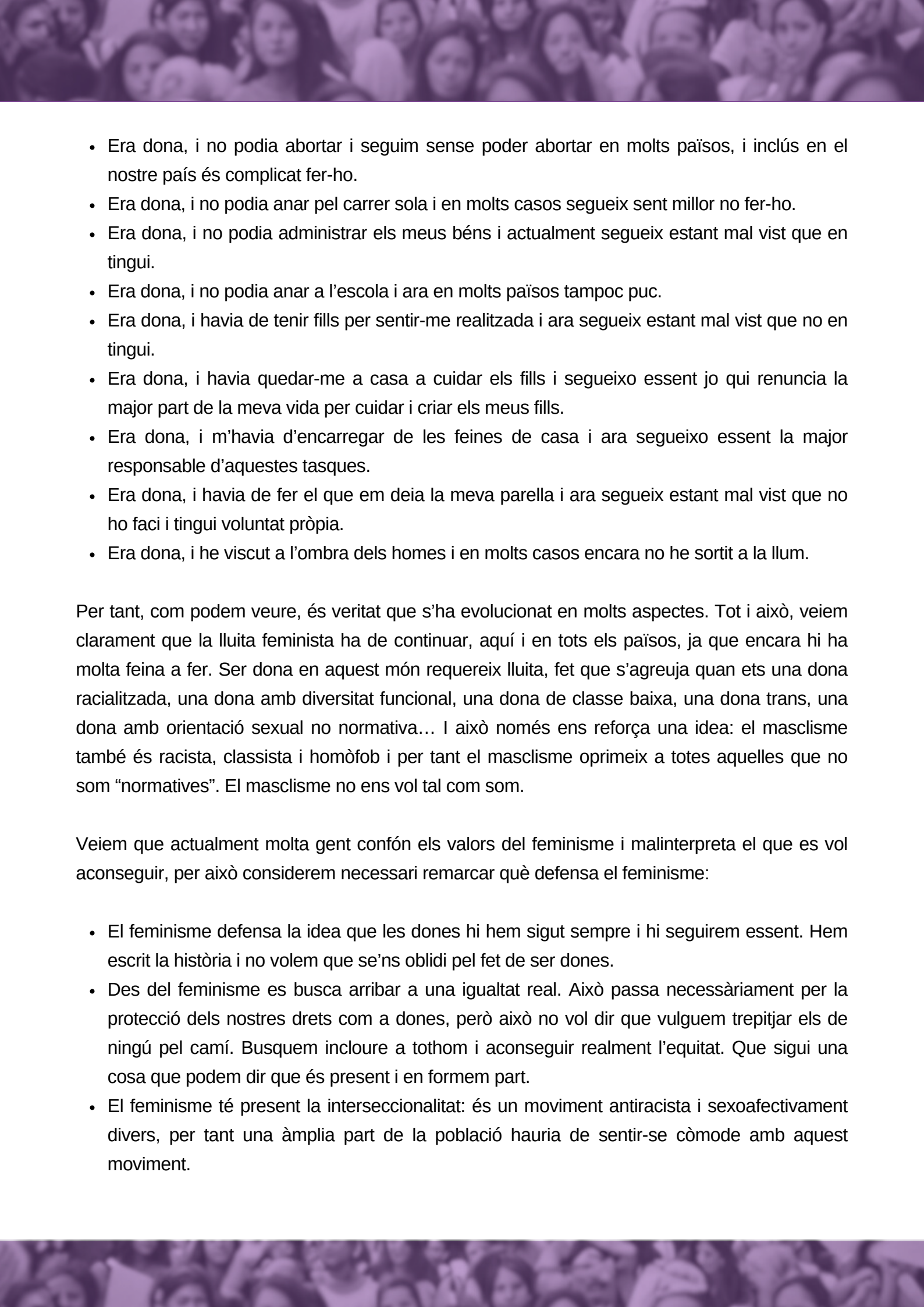
Avui donem veu al fet que les dones sempre hem format part de la societat, però que sempre se'ns ha deixat a l'ombra. Sempre hem volgut treballar, aprendre, explorar, decidir, viure, relacionar-nos. Sempre hem format part de la història, de la ciència, de la literatura, de l'art, de la cultura... En definitiva, sempre hem format part de la vida. Però quan hem intentat sortir de l'ombra se'ns ha criminalitzat i tractat amb menyspreu.

Avui volem posar nom a algunes dones que han fet tasques imprescindibles: Marie Curie va inventar la ciència de la radioactivitat i cures efectives contra el càncer. Rosa Parks va desafiar la segregació racial als Estats Units. Rosalind Franklin va tenir un paper essencial en el descobriment de l'estructura de l'ADN, les sufragistes van ser claus per a la consecució del sufragi femení. Valentina Tereshkova va ser la primera persona en viatjar en solitari a l'espai. Hedy Lamarr va crear la base del WiFi. Caterina Albert va escriure novel·les d'èxit que no van ser reconegudes fins que va firmar sota el nom masculí de Víctor Català. Aquests són alguns exemples de la nostra presència i avui volem reconèixer-la i reivindicar-la com toca.

Avui ens parem a pensar en la lluita de totes aquelles dones que han lluitat incansablement i veiem que és cert que s'han aconseguit coses a través de les manifestacions i lluita constant, però... Quin impacte ha tingut, això? I cal seguir lluitant? Molta gent que en fa un anàlisi superficial gosa dir-nos "Però si ja teniu tot el que voleu, per què seguiu lluitant? Només voleu cridar l'atenció."

Seguim lluitant perquè...

- Era dona, i no podia votar i a molts països ara tampoc puc fer-ho.
- Era dona, i no podia vestir-me amb llibertat i actualment, em segueixen jutjant per com em vesteixo.

-
- Era dona, i no podia abortar i seguim sense poder abortar en molts països, i inclús en el nostre país és complicat fer-ho.
 - Era dona, i no podia anar pel carrer sola i en molts casos segueix sent millor no fer-ho.
 - Era dona, i no podia administrar els meus béns i actualment segueix estant mal vist que en tingui.
 - Era dona, i no podia anar a l'escola i ara en molts països tampoc puc.
 - Era dona, i havia de tenir fills per sentir-me realitzada i ara segueix estant mal vist que no en tingui.
 - Era dona, i havia quedar-me a casa a cuidar els fills i segueixo essent jo qui renuncia la major part de la meva vida per cuidar i criar els meus fills.
 - Era dona, i m'havia d'encarregar de les feines de casa i ara segueixo essent la major responsable d'aquestes tasques.
 - Era dona, i havia de fer el que em deia la meva parella i ara segueix estant mal vist que no ho faci i tingui voluntat pròpia.
 - Era dona, i he viscut a l'ombra dels homes i en molts casos encara no he sortit a la llum.

Per tant, com podem veure, és veritat que s'ha evolucionat en molts aspectes. Tot i això, veiem clarament que la lluita feminista ha de continuar, aquí i en tots els països, ja que encara hi ha molta feina a fer. Ser dona en aquest món requereix lluita, fet que s'agreuja quan ets una dona racialitzada, una dona amb diversitat funcional, una dona de classe baixa, una dona trans, una dona amb orientació sexual no normativa... I això només ens reforça una idea: el masclisme també és racista, classista i homòfob i per tant el masclisme oprimeix a totes aquelles que no som "normatives". El masclisme no ens vol tal com som.

Veiem que actualment molta gent confón els valors del feminisme i malinterpreta el que es vol aconseguir, per això considerem necessari remarcar què defensa el feminisme:

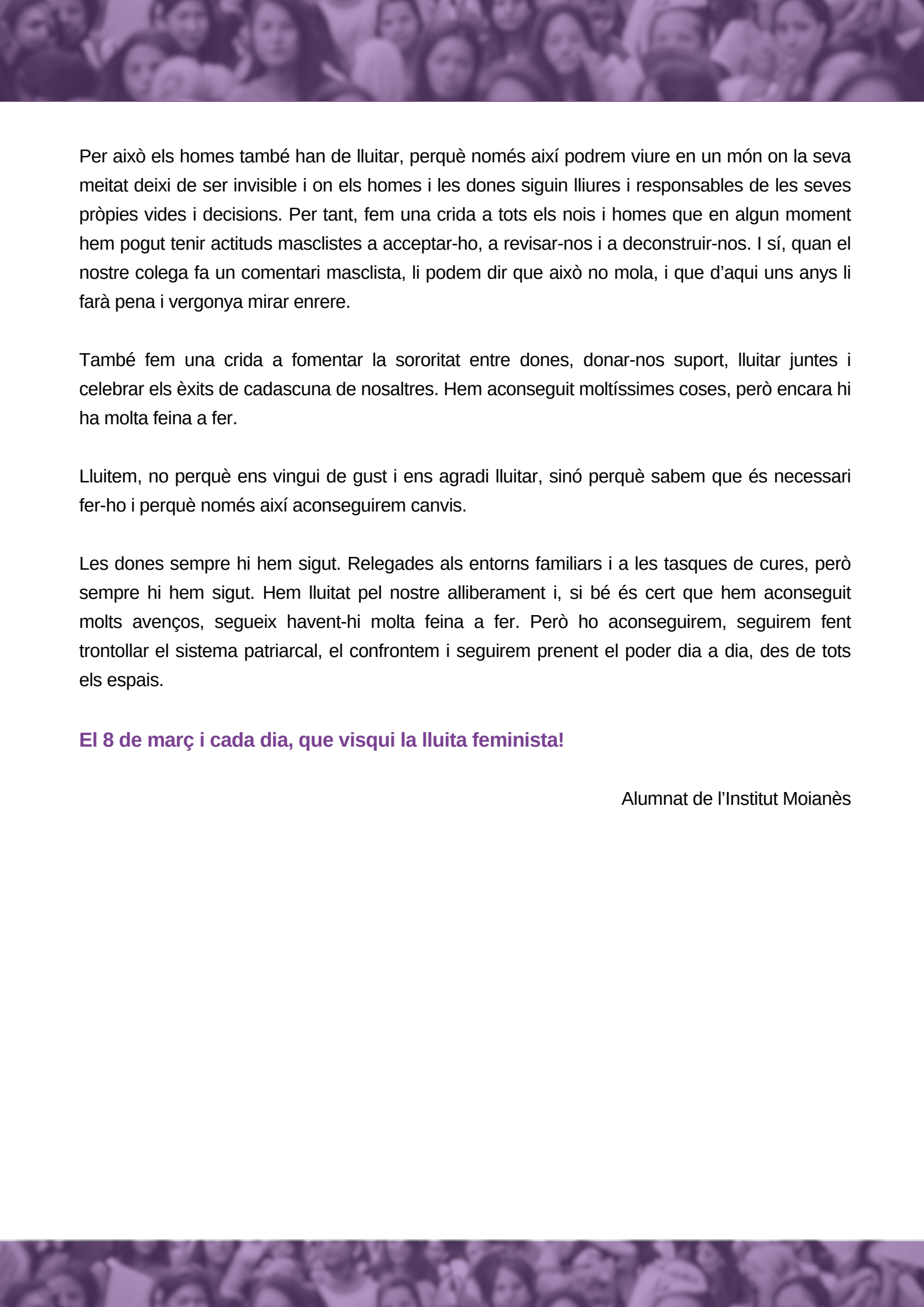
- El feminisme defensa la idea que les dones hi hem sigut sempre i hi seguirem essent. Hem escrit la història i no volem que se'ns obliidi pel fet de ser dones.
- Des del feminisme es busca arribar a una igualtat real. Això passa necessàriament per la protecció dels nostres drets com a dones, però això no vol dir que vulguem trepitjar els de ningú pel camí. Busquem incloure a tothom i aconseguir realment l'equitat. Que sigui una cosa que podem dir que és present i en formem part.
- El feminisme té present la interseccionalitat: és un moviment antiracista i sexoafectivament divers, per tant una àmplia part de la població hauria de sentir-se còmode amb aquest moviment.

- El feminisme defuig de la idea de la victimització de les dones i vetlla pel nostre empoderament, passant a esdevenir subjectes actius en la consecució dels nostres propis objectius, sense que la nostra existència depengui de ningú.
- El feminisme no busca atacar a ningú en particular. Ataquem l'estructura patriarcal i la desigualtat sistèmica que se'n deriva. Busca destruir les idees patriarcals, destruir els esquemes que s'han construït perquè aquest món ha estat per homes, deixant les dones a segon pla.
- El feminisme defensa els drets que les dones que ens han precedit han aconseguit amb la seva lluita i segueix treballant per la consecució de més drets i per tal que tothom, independentment del gènere, pugui tenir les mateixes oportunitats.

Aquest 8 de març, també convidem a tots els homes a reflexionar sobre el vostre paper en la construcció d'una societat més justa i igualitària. Arribar a la igualtat passa perquè els homes s'adonin del seu poder i renunciïn als seus privilegis. És important que, com a homes, no se sentin atacats i donin suport a la lluita per la igualtat entre gèneres. I per aquest motiu considerem essencial prendre consciència sobre el patriarcat. I què és el patriarcat? Un concepte que descriu una organització social i cultural en la qual la totalitat de les relacions socials està estructurada pel domini de l'home. La seva ideologia inclou una valoració desigual entre homes i dones, establint que els homes se senten superiors i les dones inferiors en tots els àmbits.

Aquest sistema condiona per complet la nostra educació, els nostres comportaments i la nostra ideologia i imaginari col·lectiu. I ens condiona a tots i totes, tant als homes com a les dones: la societat ens ha ensenyat que les dones hem de competir entre nosaltres, a què la dona ha de ser dolça, prima, presumida, ens han ensenyat que l'home és millor, ens han inculcat que els homes són més importants i tantes altres coses que sabem de sobres i que podem veure si posem consciència en el nostre entorn. És per això que no es poden negar les evidències, perquè hi són en tots els espais i podem demostrar-les amb dades i amb la pròpia experiència.

Per això hem de canviar la societat; la igualtat és imprescindible per construir una societat més justa i equitativa per a tothom. Així doncs, cal que desmuntem el patriarcat i que eduquem les noves generacions en valors de respecte, igualtat i empatia, perquè junts i juntes puguem construir un món on tothom pugui desenvolupar-se amb les mateixes oportunitats, sense importar el seu gènere. I és per això que hem de qüestionar tot el que se'ns ha ensenyat social i culturalment i vetllar per deconstruir totes aquestes creences que tenim tan arrelades i que esdevenen patrons de conducta.

Per això els homes també han de lluitar, perquè només així podrem viure en un món on la seva meitat deixi de ser invisible i on els homes i les dones siguin lliures i responsables de les seves pròpies vides i decisions. Per tant, fem una crida a tots els nois i homes que en algun moment hem pogut tenir actituds masclistes a acceptar-ho, a revisar-nos i a deconstruir-nos. I sí, quan el nostre col·lega fa un comentari masclista, li podem dir que això no mola, i que d'aquí uns anys li farà pena i vergonya mirar enrere.

També fem una crida a fomentar la sororitat entre dones, donar-nos suport, lluitar juntes i celebrar els èxits de cadascuna de nosaltres. Hem aconseguit moltíssimes coses, però encara hi ha molta feina a fer.

Lluitem, no perquè ens vingui de gust i ens agradi lluitar, sinó perquè sabem que és necessari fer-ho i perquè només així aconseguirem canvis.

Les dones sempre hi hem sigut. Relegades als entorns familiars i a les tasques de cures, però sempre hi hem sigut. Hem lluitat pel nostre alliberament i, si bé és cert que hem aconseguit molts avenços, segueix havent-hi molta feina a fer. Però ho aconseguirem, seguirem fent trontollar el sistema patriarcal, el confrontem i seguirem prenent el poder dia a dia, des de tots els espais.

El 8 de març i cada dia, que visqui la lluita feminista!

Alumnat de l'Institut Moianès